

22.6.2009 10.22

Lausunto metsästysasetuksen muuttamiseksi (ns. Citykanilausunto)

Helsinki 22.6.2009

**Maa- ja metsätalousministeriö
PL 30
00023 VALTIONEUVOSTO**

Viite: MMM:n kirje 26.5.2009/Dnro 1448/12/2009

**Asia: LAUSUNTOPYYNTÖ EHDOTUKSESTA METSÄSTYSASETUKSEN
MUUTTAMISEKSI**

SEY Suomen Eläinsuojeluyhdistysten liitto ry haluaa esittää seuraavaa:

Yleistä

On tärkeää, että kanin status riistaeläimenä säilyy. Kanista ei tule tehdä rauhoittamatonta eläintä, jonka saa tappaa maa-alueen omistaja tai haltija – eli käytännössä kuka tahansa.

SEY toteaa, että ministeriön taustamuistiossa olisi ehdottomasti tullut ottaa huomioon Suomen lähialueiden kanikokemukset. Esimerkkinä käytetyt Australia, Uusi-Seelanti tai valtameren saaret poikkeavat täysin suomalaisesta ympäristöstä.

Parhaassa vertailumaassamme Ruotsissa on pitkältä ajalta kokemusta vastaavasta ongelmasta ja siellä on nähtävissä, että kanikanta ei leviä metsiin eikä maa- ja metsätalousalueille. Pyreneiden niemimaalta kotoisin oleva kani ei pysty selviytymään muualla kuin ihmisasutuksen piirissä: puistoissa, pientaloalueilla, siirtolapuutarhoissa, golfkentillä jne. Kanit eivät viihdy havumetsissä, soilla tai yhtenäisillä peltoalueilla. Kanien tuhoennusteet ovat siis perusteettomia.

Kanin teholla lisääntyvää eläintä ei voida säädellä metsästäjien, frettien ja loukkupyytäjien voimin. Metsästyksellä kaneja pystytään hetkellisesti vähentämään, jolloin niiden elinympäristöön avautuu uusia asuintiloja, minkä seurauksena naaraskanit tuottavat enemmän poikasia niitä täyttämään. Uusi tasapainotila saavutetaan väistämättä siten, että populaatioon rekrytoituu saman verran uusia jäseniä kuin sieltä poistuu.

Todellisuudessa kanien leviäminen pysähtyy metsästäjien toimista huolimatta silloin, kun kanit joutuvat alueille, missä ne eivät tule toimeen talvella ja missä on riittävät pienpetokannat (esim. Ruotsissa kettu). Kanikannat romahtavat viimeistään silloin, kun tulee riittävän ankara talvi. Kanien määrää säätelee parhaassa vertailumaassamme Ruotsissa pienpetojen lisäksi myksomatoosi-tauti, joka leviää väistämättä myös Suomeen.

Useat asiantuntijat ovat joutuneet myöntämään, että kanikannan rajoittaminen on käytännössä mahdotonta. Erilaiset pyyntitoimenpiteet ovat osoittautuneet tehottomiksi, ja ne aiheuttavat eläimille pelkästään turhaa kipua, kärsimystä ja stressiä. Tämän vuoksi SEY ehdottaa, että kanien tappamiseen käytetyt resurssit suunnataan tuhoilta suojautumiseen, mikä olisi veronmaksajienkin

kannalta huomattavasti kustannustehokkaampaa.

Nykytilanne, jossa arvokasta kasvillisuutta tuhoutuu, on tietysti kestämaton. SEYn mielestä ainoa järkevä ratkaisu kanihoilta suojautumiseen on istutusten suojaaminen verkoin ja muilla mekaanisilla tavoilla sekä sellaisten ruohovartisten kasvien, pensaiden puiden istuttaminen, joita kaniit eivät syö mielellään. Isommat arat alueet kuten siirtolapuutarhat tai kasvitieteelliset puutarhat voidaan ympäröidä kokonaan suojaverkolla. Sen jälkeen kaniinit voidaan hävittää asiallisin keinoin tältä alueelta.

Pykäläkohtaiset huomautukset:

11 § Loukun ja jalkanarun käyttäminen

SEY katsoo, että elävänä pyytävät loukut ovat mahdollisia käyttää kaniininpyynnissä. On kuitenkin varauduttava siihen, että loukkuun saattaa mennä muitakin eläimiä kuin pyydettyjä villikaniineja, esimerkiksi karanneita lemmikkieläimiä.

Loukku on ehdottomasti tarkastettava säännöllisesti, vähintään 2-3 kertaa päivässä.

SEY ei hyväksy jalkanarun käyttöä metsästyksessä.

16 § Yleiset ampuma-asevaatimukset

Muutosehdotus mahdollistanee pienoiskiväärin käyttämisen, jossa ongelmana voi olla kaniinin säilyminen hengissä ja mahdollinen pakoon pääsy vammautuneena huonoissa osumissa.

17 § Haulikon kaliiberi

Ehdotetaan villikanin metsästyksessä sallittavaksi haulikon käyttö, jonka kaliiberi on vähintään 36.

SEY tulkitsee ehdotuksen siten, että tällä toimenpiteellä kani liitettäisiin samaan luokkaan piisamin, oravan, kärpän, riekon, kiirunan, pyyn, peltopyyn, lehtokurpan ja sepelkyyhkyn kanssa, vaikka se voi olla selvästi painavampi kuin mikään näistä lajeista. SEY katsoo, että 12-kaliiberinen ase on turhan järeä ase kaniininpyyntiin, kun taas 16- ja 20-kaliiberise aseet ovat sopivia. Tätä suuremmissa kaliibereissa kaniinien haavoittumisen ja vammaisena pakenemisen riski on liian suuri.

24 § Yleiset rauhoitusajat

Ehdotus villikanin rauhoitusajan lyhentämistä kahdella kuukaudella.

Nyt rauhoitusaika on sama kuin jäniksillä eli 1.3.–31.8. Ehdotuksen mukaan kanin rauhoitusajaksi kutistuisi 1.5.–31.8. Rauhoitusaika perustuu siihen, että jäniksillä ja kaneilla voi olla hoidettavia poikasia. Kanin lisääntymisen aloitusaika meillä riippuu lähinnä talven säistä. Rauhoitusajan alkukuukausien leikkaaminen merkitsisi sitä, että ainakin osalla naaraista olisi poikaset pesässä. Emon tappaminen johtaisi poikasten nälkäkuolemaan. SEY katsoo, että rauhoitusajan lyhentäminen on epäeettistä eikä voi hyväksyä sitä.

Helsingissä 22.6.2008

